ч. 125 (13.364). Львів, четвер 18. травня 1933. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Чому Централсоюз уладив показову виставу?

Живемо в державі, яка належить до найбільш хліборобських держав світу. Ось напр. у Вел. Британії займається хліборобством і лісоводством лише 8 відс. населення*), у Бельгії 16 відс., у Бразилії 21 відс., у Зл. Державах 26 відс., у Німеччині 31 відс., навіть у знаній з хліборобства Данії 36 відс., а в Польщі аж 78 відс. Польща рівняється хіба Болгарії, Британським Індіям, Фінляндії чи Радянщині.

Зате у промислі, ремеслі та гірництві зайнятих є в Англії 52 відс., в Данії 28 відс., а в Польщі лише 10 відс. Під цим оглядом відстає лише Болгарія: всього 8 відс. Зрештою у всіх інших країнах відсоток промислових і ремісничих робітничих рук більший.

У торгівлі в Англії зайнятих є 22 відс., в Бельгії 19, в Німеччині 17, в Чехословаччині 10 відс., а в Польщі 4 відс.

Та всеж таки польське населення в Польщі має більше праці поза хліборобством ніж українське, бо 6 відс. населення є на державній службі, до якої ми майже не маємо доступу, до того в промислі з державними а навіть чужими капіталами у Польщі чимало поляків має працю навіть на керуючих становищах, також велика земельна власність, в більшості упромисловлена, майже вся у польських руках. Значить, ми стоїмо щодо промислу, торгівлі, гірництва а навіть ремесла найгірше зпоміж усіх культурних народів.

Також щодо життевої стопи, то населення Польщі належить до тих, що найменше спотребовують і найменше їдять. А з нас, українців, цей стан безумовно гірший. Колиж візьмемо ще під увагу роздріблення і карловатість наших ґрунтів, брак заробітків та виключену якунебудь еміґрацію, то бачимо, що положення справді незавидне. Скрізь і всюди лунають нарікання на „світову крізу“. Алеж у нас „кріза“ тріває не від нині, а від сотки літ і з кожним століттям та кріза доводила до щораз гіршого, аж по нинішній страхітливий час. Цілими століттями видержує одиноко наш селянин ту віковічну скруту, яка не дає йому жити, але не всилі зломити, впродовж століть відмовляється наш селянин щораз від інших життевих потреб — і веґетує на найнижчій стопі.

Ясно, що серед тих відносин кожна поправа у хліборобстві, а тим більше, кожний новий варстат чи то у виді домашнього промислу, ремісничого підприємства, чи промислової фабрики може і мусить викликувати настрій оптимізму. І ця поправа справді йде. Хто вміє дивитись на село, той бачить, що саме тепер, у часах найбільшої скрути, наші хлібороби не падають на дусі. Вони невгавають в упромисловленні хліборобства. Під містами йде переміна піль на городи навіть з теплярняним плеканням найкращих городовин, вперте поширювання промислових садів з добором найкращих щеп, появляються плянтації морелів, винної лози, кавунів, є вже навіть спроби з бавовною, якої ужиток ще досі невипрактикуваний якслід, але яка пробиває собі шлях. Ось вихоплені з цілої маси спроб приклади. А систематична переміна пасовиськ та неужитків в плодоносні ґрунти, це вже у нас не новина.

Що більше, село закидає купувати все те, що може само виробити, наприклад лен і конопли вертають знову на наші поля для домашніх виробів ноші, для господарського ужитку, для оліїв до їди та макухів для худоби. Деревний чи глиняний промисл починає наново промощувати собі шлях, заникає купування блискоток, а поширюється масово вишивка, а напр. килимкарство находить собі збут навіть за границею. Жаль лише, що так гарно започаткована орґанізація продукції і збуту килимів Гуцульським Мистецтвом у Косові чи такими рухливими підприємцями як Хамула в Глинянах викликала цілі маси несолідних підприємців, які кидають на ринок найгірший хлам і готові зруйнувати збут, якщо не прийде до стандаризації того продукту. Задалеко йшли би ми у цій статті, колиб схотіли вичислювати, як завертає наш нарід назад до своїх ковалів, колесарів, шапкарів, шевців, кравців, як дає приклад інтеліґенції, що не треба йти хочби лиш до чужих кравців по вбрання, коли вже повно своїх майстрів, першорядних знавців свого діла.

Не менш будуюче враження викликують ініціятори нашого промислу по містах. Невеликий він, але вже є. Це дійсні будівничі нашого міста, бож на продуцентах, на їх варстатах спирається характер і сила міста. Вже перестаємо дивуватися, коли бачимо, що людина з титулом інжиніра працює молотом як звичайний коваль. Промисловці, це той надійний елемент, який створює незалежне міщанство і гуртує довкола себе міське робітництво. Вже 71 наших кооператив займається продукцією всіляких виробів, ремісниче Т-во „Зоря“ зорганізувало вже 40 філій по всіх сторонах краю, в яких гуртуються наші ремісники. Вже призадумуються і наші приватні промисловці творити власну орґанізацію. Вже задумує Українське Технічне Т-во заложити промисловий банк.

Про те все наш загал мало знає, до нього замало доходять відомости про те, що діється у нас, як зроджується і росте на всіх ділянках господарська сила. Ще неодин із нас з недовірям глядить на зусилля одиниць і боїться співпрацювати чи приступати з капіталом та підтримувати нові українські підприємства. Ще не всі з зацікавленням читають про розвій нашого госп. життя і про наші досягнення. Тому й треба уладжувати всюди покази, вистави.

Піднялись у 1929 році наші центральні установи уладити краеву виставу, яка мала бути наглядним доказом нашого господарського поступу на всіх ділянках. Сільський Господар вніс прохання на дозвіл. Але влада не дозволила, мотивуючи відмову Східними Торгами. Чи правильний був той погляд влади, не місце тут оцінювати. Але наша життева конечність вимагає саме у цих важких часах підбадьорювати людей, творити й розбудовувати варстати праці, вказувати шляхи і показувати громадянству наочно дотеперішні висліди. А вже безумовно знайомити з нашим промисловим світом, з його досягненнями.

Саме тому уладив „Центросоюз“ показову виставу виробів кооперативного промислу і того приватного, що співпрацює з кооперацією. Вистава обмежена лише до того, що можна було дати у кімнатах будинку „Центросоюзу“. Тому не диво, що далеко не все міститься там з тих виробів, якими вже може похвалитися кооперація чи співпрацюючий з нею приватний промисл. Заступлених є всього 42 фірми. Але і ця вистава дає глядачеві образ, як перемінюється в діло і росте наша господарська думка. Вона вказує, що ми вже виходимо із стадії „пастушого народу“ на ширшу арену, що серед немалих перепон та з мінімальними капіталами почали ми з успіхами поборювати крізу і то не цю повоєнну, але ту, що запустила своє коріння ще в історичних часах упадку Галицько-Волинської Держави Ростиславичів і тягнеться довгими століттями аж досі.

Дотеперішні відвідини вистави вказують, що наше громадянство цікавиться розвитком нашого промислу і радіє ним.

М. Творидло.

*) Цифри подані за „Hickmann's Universalatlas“ з 1929 р.

ХТО ПОБІДИВ?

Помічення з нагоди ювилейного свята: „Українська Молодь Христові“.

Велике ювилейне свято, що його відсвяткував український нарід нашої Землі як свято „Української Молоді Христові“, перейшло величаво і викликало багато розголосу. Отся масова релігійна маніфестація стала перед нами у Львові блискучим релігійно-національним обходом.

Розважування після цього святочного обходу висунули на передове місце прилюдний запит: Хто має вплив на українські маси у нас? І на це пішла відразу відповідь, що в цьому висліді заслужилось наше українське патріотичне духовенство, а допомогла до реалізації тої маніфестації орґанізація найбільшої партії: Національно-Демократичного Об'єднання. Так, безперечно, що ці авторитети причинилися до тої масової акції. Але у всякому разі годі не добачити, що тим живчиком, який перевів цю релігійно-національну маніфестацію та відчував її потребу, був **живий дух української нації.** Він почував конечність свята обнови своєї молоді та не жалував ні труду ні видатку, щоби перед лицем світа тут у Львові показати, що український нарід є і живе! Отся непропаща сила в нашому народі дала наглядний знак свого життя і незломного почування кращої будучности. Вона дійсно поборола всякі перепони і трудноші, аби доказати, що не зважаючи на всілякі страхіття і лихоліття, наш нарід живе своїм життям і знає свій шлях. А які мізерні в порівнанні з цим всякі елементи, що стояли поза народом та ставали проти цього свята, про це нема що й згадувати, бо це марне...

Та що більше! Ті безчисленні ряди українського громадянства усіх суспільних верств, що перейшли вулицями Львова на гору Св. Юра, щоби присвятити українську молодь Христові на службу для свого народу, — вони висказали своєю поставою і поведенням, на що український нарід святкує це свято молоді, — цвіту і надії народу, як сказав у своїй проповіди Преосвящений епископ Іван.

Вони прийшли тут обновити мораль життя української молоді, — замрачену воєнними і повоєнними подіями, що довели маси народу до забуття чеснот життя, роз'єднання і недолі. І цієї моралі життя шукає наш нарід у вірі Христа, щоби терпінням дійти до побіди над лихом. Та саме в нашій католицькій церкві шукає він своєї обнови до нового життя, бо знає, що вона в найтяжчих днях його терпінь була для нього розрадою й опікою. Він бачив уже всякі церкви: православні і презбітеріяльні, бачив і безвірних. Та він вирішив устаткувати ті всі филі повоєнного розкладу, щоби у себе дома зробити лад і станути до обновленого життя забутих чеснот: **християнської любови, праці і посвяти.**

Коли ось-так вдумаємося в те, яке значіння має для нас свято „Української Молоді Христові“ і як розуміли його учасники, то не слід нам уважати цю подію за звичайну маніфестацію, що закінчилася академією у великій салі міського театру у Львові та приписувати побіду цій чи тій орґанізації. Бо тут маємо до діла з чимсь більшим, що є глибоким проявом душі народу: принести жертву Христові за кращу долю українського народу. Ця **віра народніх мас та почуття обовязку дочасної праці й об'єднання сил** — це добуток того великого свята, який **маємо** здійснити, бож це здоровий засіб нашого життя та конечний для **воскресения української нації.**

А хто найбільше причиниться до здійснення того заповіту, той побідить. Покищо ідейно побідив наш український нарід!

Д-р Кость Левицький.

Ще про автономію Закарпаття.

В ужгородському соц.-дем. „Вперед!“ читаємо: „Парляментарні представники коаліційних партій Підкарпаття були недавно приняті мін. закордонних справ д-ром Бенешом, з яким мали довгу розмову про автономію Підкарпаття. Міністр заявив, що він негайно поставить справу автономії перед головою уряду Маліпетром і доложить усіх зусиль, щоби нарешті ту автономію здійснити. Дальше затримувати ту справу нема ніякої підстави.

Підкарпатські посли були потім у голови ради міністрів Маліпетра, який сказав, що як тільки уряд розвяже найбільш невідкладні господарські питання, то зараз скличе міністерську пятку, яка обміркує вже приготовані проєкти закону про автономію, що потім будуть внесені до парляменту на обговорення.

Щодо інвестиції грошових засобів на Підкарпатті, то представники уряду також обіцяли, що будуть спричти, аби на Підкарпаття дісталась значніша сума грошей з позички праці. Але заможніші верстви населення мусять вписувати позичку, щоб вона успішно пройшла і дала змогу потім вкладати гроші в підприємства.

—o—

Історія одної кирині.

Справа рогатинської філії Союзу Українок, розвязаної на Загальному Зїзді 9. ц. м.

Звідомлення з Загального Зїзду Союзу Українок, що появилося в „Ділі“ з дня 1-го ц. м. (ч. 119) — викликало у всіх учасниць цього Зїзду деяке здивування.

Одна третина того звідомлення була присвячена справі розвязання рогатинської Філії Союзу Українок, — а всеж таки сама справа не висвітлена як слід. Що гірше — згадка про той безумовно прикрий інцидент у наведеному звіті може викликати дезорієнтацію у постороннього читача або й злобну увагу, що „жінки пересварились“.

Розвязання центральною краєвою установою одної з її низових організацій — це за поважна справа, щоби над нею перейти в цей спосіб до денного порядку. Якщо Головний Виділ С. У. мав відвагу справу видвигнути на свому Загальному Зїзді — то гадаю, що так само можна ясно й отверто зясувати її у пресі.

Жалюгідні події, про які ми довідались від референтки, виглядають у хронольогічному порядку ось як: Філія С. У. в Рогатині скликує на день 22. V. 1932 р. Надзвичайні Загальні Збори для перевибору Виділу. На голову кандидують: бувша голова п. Бабюкова і п. Кудрикова. Збори вибирають цю останню більшістю двох голосів — до вибору Виділу не доходить тому, що приклонниці п. Бабюкової криком і метушнею розбивають Збори. Філія опиняється фактично без проводу і Головний Виділ назначує тимчасову кураторію, що має виконувати функції Виділу і скликати до місяця нові Заг. Збори. Бувша голова п. Бабюкова (між іншим запрошена теж до кураторії) не признає того розпорядження Головного Виділу С. У. і скликує собі нові Надзвичайні Загальні Збори. Те становище п. Бабюкової находить піддержку в місцевому старостві. Збори відбуваються всупереч виразній забороні Головного Виділу при мінімальній участи членів і вибирають головою п. Бабюкову. Витворюється така ситуація, що в Рогатині є кураторія, назначена Гол. Виділом, а не признана владою, і неправосильно вибраний виділ Філії С. У., що має підтримку староства. Нових Загальних Зборів не можна скликати — тому, що нема їх кому скликати — статут Т-ва не дає цих компетенцій Головному Виділові. Однак те, що Філія опинилася без проводу, це тільки частина нещастя. Куди гірше, що боротьба „двох таборів“ перекидується на села. П. Бабюкова разом з неправосильно вибраним Виділом Філії відбирає Кружкам С. У., що не підчинилися її розпорядженням та слухають Головного Виділу, затверджені статути (і то при допомозі постерункових!), розбиває Збори Кружків С. У., щоб ці Кружки захопити у свої руки і т. п. Доходить до таких згіршуючих і понижуючих для зорганізованого жіноцтва ситуацій, що місцевий староста переводить слідство, переслухує пані з одного й другого табору, просить їх, щоби погодилися і т. д.

Деморалізація і анархія серед Кружків С. У. в Рогатинщині шириться щораз то більше і Головний Виділ С. У. рішається виключити з членів Т-ва п. Бабюкову, як людину, що несе відповідальність за цей прикрий стан. П. Бабюкова реагує на це відомим несмачним жартом: виключає голову Матірного Т-ва пос. М. Рудницьку з членів рогатинської Філії С. У. Згіршуюча боротьба йде дальше; всі моральні засоби, що ними розпоряджає громадська установа, стають супроти таких одиниць, як п. Бабюкова безуспішні, а Головний Виділ С. У. зовсім безборонний. Головний Виділ приходить до переконання, що одиноким засобом санування цих відносин є розвязати Філію С. У. в Рогатині. Стільки референтка Головного Виділу.

Одначе вона не згадала на Загальному Зїзді ні словом, що мотором цих анархічних і деморалізуючих виступів на терені Рогатинщини це не амбіція одної людини, а місцеві радикальні діячі, що у своїй боротьбі за впливи не цураються ніяких засобів. Ця боротьба йде від ряду літ у всіх громадських установах рогатинського повіту, а в останньому році перекинулася й на Союз Українок. За п. Бабюковою (яка, до речі кажучи, не є членом радикальної партії) стоїть член управи радикальної партії п. Муринова, стоїть партійний орган „Громадський Голос“, що патронує цілій цій акції від ряду місяців. Ціль освячує засоби! Для її осягнення — можна ломити кардинальні основи громадянської дисципліновости та принцип окремішности нашого зорганізованого життя.

На Загальному Зїзді С. У. — рогатинські радикалки мали повну змогу опрокинути всі закиди Головного Виділу й оправдати свою поведінку. Одначе їхні промови тільки потвердили правильність становища Головного Виділу. Ціла поведінка цієї невеличкої групи „радикальної опозиції“ на Зїзді С. У., розкинені на салі демагогічні летючки, вкінці реагування п. Муринової просто вуличними методами на рішення розвязати рогатинську Філію (що перейшла подавляючою більшістю голосів) — здискредитували п. Муринову. Але здискредитували одночасно й радикальну партію, якої вона є активним членом і дали ще раз наглядний доказ, якими методами воює ця партія.

Рогатинська Філія С. У. була боляком на здоровому організмі нашої Краєвої Жіночої Організації і Головний Виділ поступив зовсім правильно, коли вирізав цей боляк: розвязав Філію. Слід тільки побажати іншим нашим установам, що від літ борються з радикальною анархією на терені Рогатинщини, щоби мали відвагу так само по „мужеськи“ з нею скінчити — як зробили це жінки.

Учасниця Зїзду.

Австрія видалила німецького міністра.

ВІДЕНЬ, 16. V. ПАТ. На основі урядового рапорту, надісланого з Ґрацу, союзний уряд рішив видалити баварського міністра Франка і приказав йому покинути негайно австрійську територію. Приказ видалення мав бути доручений міністрові Франкові в Ґрацу, однак тут не досягнув його, бо Франк виїхав самоходом до Зальцбурґа. Тоді зальцбурській поліції наказано доручити цей приказ. Вечором тогож дня приказ доручено міністрові, який заявив при тому: „Наперед напюся кави, а потім поїду“, після чого Франк удався до каварні. Вістка про видалення німецького міністра зробила в Зальцбурзі велике вражіння. Націонал-соціялісти уладили під каварнею бурхливу демонстрацію, домагаючись відкликання наказу. Поліція розігнала демонстрантів і привернула порядок. Міністр Франк виїхав із Зальцбурґа в напрямі баварської границі.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 18. ТРАВНЯ 1933.

ІВАН ФИЛИПЧАК.

Пішки по емеритуру.

(Правдива подія.)

I.

Грицько Петрунів став круглим сиротою. У спадщині по родичах лишилась йому бідна бойківська хата і пів морґа ялівцем зарослого поля. Десятьлітного хлопчину взяв на літо богатий ґазда Іжук до овець, а як настала зима, казав йому піти геть, бо пастуха до овець, ніхто не зимує.

Бідний Гринько ходив від хижі до хижі, шукати служби. Деякі ґаздині дали ложку вівсяного чиру і кілька булів*), але довше не держали його в хаті, бо цей рік не був дорідний. Вівсик вродився маленький, рідкий, а булі пропали, лишились під снігом — вчасна зима не дала викопати...

Гринька всі жалували, але ніхто не хотів його взяти на службу. Ідучи так від хижі до хижі доплентався Гринько під вечір аж на Штоковець. Тут переночував у якійсь шінці, вліз у листя. Рано, обійшов усі хижі, але служби не було. Одна ґаздиня дала йому кілька визимлілих булів, деякі вилаяли малого „волоцюгу“.

Гринько коло полудня зайшов до Борині. На краю села побачив якусь велику під гонтям хижу, якої ще ніколи не бачив. Зайшов несміло на подвіря, де привитали його два пси, великі як медведі. Гринько розплакався, коли вони кинулись до нього, але коли станули при хлопчині, лизали його по руках і по личку; видно зрозуміли, що це не ворог. За хвилинку вибігла з пекарні кухарка, взяла хлопця за руку і завела до кухні.

— Що ти скажеш малий — спитав ласкаво кухар.

— Я сирота, шукаю служби.

— А що ти за один і звідки?

— Я Петрунів, з Нижніх Висіцьких.

— Ага! — знаю — я знав твого тата — щож, порядний чоловік був, наш слуга, злісний.

— Щож ми тут з тобою зробимо у дворі? Но сідай собі на лаві, загрійся — ти певно голоден.

Кухар начерпав на миску добре омащеної логази, відрізав шматок хліба і подав хлопчині.

— Щож — піду до пана фервальтера, може каже його взяти до двора, сирота по нашім слузі — на весну здасться до худоби, сказав кухар до жінки.

II.

Малий Петрунів лишився в кухні на фервальтерії. Спав на лаві, носив дрова, підпалював у печі, помагав мити начиння, добре йому було, як у рідної мами, всі його любили, навіть пси, бо милий і послушний хлопчина був. Літом ховався при худобі, а на зиму вертався до кухні, до помочі кухареві.

Як пішло йому на 15-тий рік, Гринько просився до ліса, так як його тато при лісі хотів бути.

Гринька відставили на науку до старого побережника Петра Наконечного, під котрим служив його батько. По році служби, Петро виставився у пана фервальтера стрільбу для Гринька. А що за радість була, як Гринько пішов милями в ліси... А як настав час полювання. Гей! гей! тоді було життя! Неодин грубий пан мусів пястися під гору, не міг, сапав, черево заваджало.

— Ану, Гриньку, попихайно мене ззаду, під гору, бо я не годен.

Гринькові гонор—пхав грубого пана під гору, аж сам зіпрів, — а тішився, робив службу, і не оглянувся, як вислужив 40 літ. 60-тка на карку, але де-де, він її не чує, йому здається, що йому на двацятий пішло.

III.

Настала світова війна. Молоді товариші пішли світами, деякі і не вернулися, Гринько все на своїм місці, всі ліси на його голові, він тут пан і король.

Минулась і війна, настали інші порядки — нова держава. Лібіґи продали ліси, прийшли інші пани, якась Боґуля... Гринька як і інших звільнили зі служби... не знав „паньствовеґо єнзика“... Гринько не міг ніяк цього зрозуміти — казали піти — пішов...

Він ціле життя віддав тим лісам, пильнував їх, як ока в голові, кожну ялицю знав скільки їй літ.... Пішов у своє село, між свої люди. Деякі жалували Гринька, деякі підсміхались зі старого „службиста“.

Гринькові дивно було, як ліси можуть лишитися без нього, без його опіки. Хтож так догляне їх, як він доглядав: це неможливе, це якесь баламуцтво, а все через війну. Деякі люди, що бували у широкому світі казали, що Гринькові належиться пенсія за 45 літ служби, навіть шандар таке йому казав, і старий Лейба у корчмі, і коваль Задорожний.

— Ідіть ви Гриньку до старого навчителя.

---

*) барабоць.

Протест німецького уряду.

ВІДЕНЬ. 16. V. ПАТ. „Політіше Кореспонденц" подає, що німецький посол Ріт відвідав канцлера Дольфуса і зложив протест з доручення міністра закордонних справ Німеччини з приводу подій, які склалися на летунському майдані Асперн після прилету німецьких міністрів. Канцлер Дольфус відповів: Займу становище в тій справі тільки тоді, коли дістану вияснення щодо промови, виголошеної міністром Франком у Мінхені.

„Політ. Кореспонденц" вияснює, що міністр Франк заявив у Мінхені, що націонал-соціялісти повинні поспішити з допомогою своїм товаришам в Австрії і зробити в Австрії порядок, якщо теперішній австрійський уряд буде дальше переслідувати націонал-соціялістів.

Австрійський уряд зложив при допомозі свого посла в Берліні протест у берлінському уряді заграничних справ.

—o—

Австрійські репресії проти гітлерівців.

ВІДЕНЬ, 16. ПАТ. Часописи повідомляють, що уряд плянує строгі розпорядки проти націонал-соціялістів. Заборонить носити партійні відзнаки й організувати гітлерівські боївки. У Відні арештовано вчора 530 демонстрантів, між ними 400 націонал-соціялістів, з того багато німецьких горожан.

З Інсбрука повідомляють, що влада рішила виселити з Австрії 50 студентів з Німеччини, вмішаних в націонал-соціялістичні ексцеси.

—o—

Німецький критичний голос.

БЕРЛІН, 16. V. ПАТ. Центрова „Ґерманія" проголосила статтю, що описує чорними красками міжнародне положення Німеччини. Часопис жаліє, що внутрішньо-політичні події спричинили такі непорозуміння на міжнародньому терені, що навіть союзники Німеччини перейшли до французького обозу. В добі великих політичних перемін заграниця домінує над актуальними повсеневними справами. Процес революційної внутрішньої перебудови Німеччини мусить чимскорше скінчитися, мусить прийти стабілізація відносин, щоби заграниця рахувалася з Німеччиною. Заповіджена на середу маніфестація райхстаґу пригадає державам, що обовязані розбротитися, оскільки не хотять стягати на себе відповідальности за нарушення версайського трактату. Принцип мілітарного рівноуправнення і рівної безпеки в Німеччині проголосила не тільки каста пруських мілітаристів, ті домагання, висувані німецькою делеґацією в Женеві піддержують групи й особи, які минулими літами вели зі змінливим успіхом боротьбу за визволення Німеччини. Розбройна конференція, кінчить центровий орган, не може і не повинна розбитися, хоч терпець і надії Нмієччини вичерпані. Німеччина, яка чотири роки чекала, готова дати німецькій делеґації ще кілька тижнів часу до передискутування спірних точок

Перед святом відкриття нагробника Іванові Франкові.

Вже недалеко день 28-го травня, коли то відбудеться відкриття памятника на могилі Івана Франка. Підготовчі праці до цього великого національного свята в повному ході. Подрібна програма свята буде оголошена в найближчих днях. Але вже нині звертаємо увагу на те, що в програмі свята находиться: наукова академія в честь І. Франка в Науковому Товаристві ім. Шевченка у Львові (субота 27. травня, 5-та год. попол.) і СИМФОНІЧНИЙ КОНЦЕРТ у салі бувш. Фільгармонії (тепер кіна „Атляннтік") при вул. Скарбківській ч. 1 (субота вечором). Цей самий симфонічний концерт буде повторений в неділю 28. травня (після відкриття памятника) в салі Великого Театру вполудне.

Звертаємо увагу львівських і позальвівських громадян, щоби заздалегідь замовляли білети на симфонічні концерти, що будуть правдивою ревеляцією українського музичного життя. При замовлюванні та залатковуванні білетів треба зазначувати, на який день резервувати білети.

Зі святом відкриття памятника получені величезні видатки. На цю обставину повинні звернути увагу всі наші свідомі громадяни та зокрема установи, які досі на памятник нічого не жертвували. Комітет будови просить нас цією дорогою завізвати наш патріотичний загал до жертвенности на нагробник найбільшого галицького поета і письменника, безсмертного автора „Мойсея" і „Каменярів". Цей поклик звертається передовсім до тих установ у краю, які вже отримали почтовою дорогою відповідні письма з чеками на пересилку грошових жертв, та які досі на них не відгукнулися. Гроші присилати на адресу „Центробанку", Львів, вул. Третього Мая ч. 15. з допиською: „на памятник Франка".

За оживлення польського освітнього руху в Галичині.

Що ухвалили збори делегатів львівських польських установ.

Дня 11. ц. м. відбулися у Львові в „Союзі Польських Леґіоністів" при вул. Зеленій численні збори зединених культурно-освітніх комісій, союзів б. військових, Польської Організації Військової і „Звйонзку Стшелецкого", а також запрошених інших суспільно-культурних організацій. Мета зборів: звести до одного знаменника й оживити освітню працю польських установ на терені Сх. Галичини.

У зборах були репрезентовані: Зв. Лег. Поль., Зв. Пеовяків, Зв. Стшел., Коло Беляняків, Коло б. 2. п. Ул. Лег., Коло Чвартаків, Федерація З. О. О., Зв. офіцерів рез., Леґіон Шлеський, Зв. Леґіоністок, Зв. офіцерів у ст. споч., Зв. жидів б. учасн. воєн за незал. Польщі, Зв. праці обив. Кобет, Зв. поль. дем. молоді, команда гарнізону, пшиспособене войскове, представники Кураторії нач. Кестлїх і р. Блажевський та представник Т. Ш. Л. дир. Байорек.

Збори отворив посол д-р Войцеховський, відповідні реферати виголосили доц. д-р Каз. Закшевський і д-р Ян Роговський. Після дискусії зібрані ухвалили такі резолюції:1) створити в найближчому часі Польський Народній Університет данського типу; 2) енергійно піддержувати будову нових костелів, каплиць і „Домів Людових" на терені Сх. Галичини; 3) підтримувати діяльність „Звйонзку Стшелецкого", який старається будити в народі духа боєвої готовости, а в молодь впоювати поняття дисципліни і зрозуміння найважніших державних завдань; 4) всі суспільно-культурні організації мають працювати в тісному порозумінні з Т. Ш. Л. і зі „Звйонзком Стшелецким".

Для реалізації повищих резолюцій збори вибрали окремий комітет.

На ті резолюції, які означають ще більше скріплення польського культурно-освітнього руху на нашій території, звертаємо увагу цілого нашого громадянства.

На сфінансування боротьби з безробіттям.

БЕРЛІН, 16. V. ПАТ. Націонал-соціялістична преса повідомляє, що уряд республики задумує розписати велику внутрішню позичку на сфінансування програми боротьби з безробіттям. У звязку з тим господарський комісар республики виступить з проєктом оголошення амнестії для осіб, переслідуваних судово за податкові проступки та за вивоження капіталів за границю. Умовиною амнестії буде стягнення капіталів, вивезених за границю і призначення більшої частини на внутрішню позичку.

Хто не платить за часопис, підриває рідну пресу.

Союз Народів радить над параґвайсько-болівійським конфліктом.

В Женеві розпочалася 15. ц. м. надзвичайна сесія Ради Союзу Народів, скликана в справі параґвайсько-болівійського конфлікту. Наперед переслухано представників спільних сторін. Делеґат Параґваю заявив, що його уряд, виповідаючи війну Болівії, здемаскував тільки воєнний стан, який існує від довшого часу. Наслідком болівійської напасти уряд Параґваю готов дальше згодитися на арбітраж. Параґвай був приневолений скінчити з мирною тактикою, завдяки якій Болівія могла скористати з транспортових засобів сусідніх держав. Виповідження війни повинно потягнути за собою невтральність тих країв.

Делеґат Болівії заявив на те, що Параґвай нарушив пакт Союзу. Виповідження війни є маневром, що має унеможливити Болівії, яка не має доступу до моря, користуватися засобами сусідніх держав.

Комітет трьох має тепер предложити Раді Союзу пропозицію наложити негайно ембарґо на вивіз зброї та вислати за місце конфлікту комісію.

Стабілізація доляра.

З Ню Йорку повідомляють, що американський уряд задумує устабілізувати доляр на курсі не нижчому, ніж тепер, хоча в Зл. Державах багато фінансистів хотіли би зблизити теперішню вартість доляра до давнішої. Теперішні рестрикції обороту девізами уважають у Вашингтоні недостаточними, причому викликує деяке занепокоєння експорт капіталів, слідний в останніх часах. Передбачують створення спеціяльного уряду, що контролюватиме валютовий апарат на американському ринку та вивіз капіталу за границю. Ціла низка чинників моглаб спричинити наглу звишку курсу долярів і американський уряд приготовляється до евентуального відпарування тієї звишки.

—o—

Японський наступ.

ПЕКІН, 16. V. ПАТ. Японські війська бомбардують завзято Тан-Сам. Інші відділи посуваються на Куйеґ, стрічаючись з опором китайських військ. Японські літаки бомбардують місто Міґун, причому згинуло багато осіб. Сьогодні вранці евакуовано 80 учнів американської школи в Тін-Шан.

щоби вам порадив і написав „просьбу" на пенсію.

Учитель написав що треба, післав на почту і запевнив Гринька, що пенсія прийде, бо йому слушно належиться.

За місяць Гринько дістав з нової дирекції дібр „ферлядунок", щоби в справі свого прохання явився на терміні аж у Надвірній...

— Господи Боже! Деж та Надвірна, давно дирекція дібр була в Борині. Пішов до вчителя на пораду.

Вчитель подивився на мапу, посував по ній пальцями і сказав, що 40 миль горами треба йти, або 60 миль колією їхати.

— Го! го! го! Деж це на мої сили, колією їхати, треба йти горами — сказав Гринько... —

IV.

На другий день досвіта, Гринько був вже в дорозі. Вложив до торби два вівсяні оцпаки, головку чіснику, а до калитки сховав 2 зол. 60 сот. Це був весь його маєток, який мав...

По тритижневій подорожі прийшов Гринько змучений і висохлий до Надвірної, 40 миль виголтав своїми ходаками, поки допитався до дирекції дібр Боґулі.

В особі управляючого директора пізнав одного з бувших урядників з Борині. Гринько утішився знайомим, якби своїм рідним братом. Зачав бажати йому з роси і води, вкінці розповів до чиста свою справу, за чим прийшов.

— Зле зробили ви, Гриньку, — каже до нього по польськи директор, — що ви подали скаргу на дирекцію, так не виграєте.

— А щож робити, прошу пана директора? Порадьте мене, яж темний чоловік у тих справах. Як люди радили, так я робив.

І цей його навчив, як повинен у протоколі зізнавати: Коли пан комісар спитає його, чи підтримує закиди своєї скарги, Гринько має сказати, що ні, і що передає справу на ласку дирекції.

V.

На другий день Гринько зізнав на протоколі підсунені йому слова, які вивчив на память як папуґа. За це дістав від директора гарний обід, 20 золотих на дорогу і обіцянку, що до місяця прийде на письмі пенсія, за 45 літ вірної, щирої служби.

Гринько вернув тою самою дорогою додому. У Сколім купив жінці черевики, а як прийде пенсія тоді і себе прибере...

Чекав Гринько місяць, чекав другий чекав третій, чекав так терпеливо, як лише бойко терпеливо під дверми суду чекати вміє. Потім пішов знову на пораду до старого навчителя.

— Не бійтеся Гриньку, пенсія буде, таж ви її заслужили за 45 літ служби. От я вислужив 40 літ і беру пенсію.

Слова вчителя сповнилися, бо за два тижні по цій нараді, Гринько дістав урядове письмо з дирекції дібр Боґулі, яке на радощах заніс старому учителеві

Учитель розвернув письмо і став читати:

„Одмавя сє петентові якеґокольвєк заопатшеня, альбовєм тенже особіцє зезнал, же єму пенсія не належи сєн..."

Гринько не приняв цього рішення і забожився, що піде пішки навіть до Варшави, навіть до самого президента

27. травня відкриття вистави в Шікаґо.

ВАШИНҐТОН, 16. V. Відкриття вистави в Шікаґо, яке мало відбутися 1. червня ц. р., буде приспішене і відбудеться 27. травня ц. р.

Пересунення речинця на чотири дні раніше має на меті уможливити президентові Рузвельтові приїхати на відкриття, бо пізніше буде занятий.

ЗАМКНУЛИ МЕДИЧНИЙ ВИДІЛ.

БУКАРЕШТ, 16. V. ПАТ. Тому, що студенти націоналісти на медичному виділі університету в Клюї не допустили на виклади жидів, університетська влада постановила замкнути медичний виділ до кінця шк. року. Підчас учорашніх подій арештували 40 студентів. Їх видалили з університету.

ПОЛЬСЬКІ ЛЕТУНИ В СРСР.

МОСКВА, 16. V. ПАТ. Польські летуни кап. Баян і кап. Дудзінський перелетіли більшовицький кордон в год. 8.15 і 8.30 та осіли в Харкові в год. 13.30, де набрали бензини. Відси відлетіли до Москви. Хотіли летіти просто до Ленінграду, та метеорольоґічний бюлетен, який летунам дали в Харкові, передбачує погану погоду на півн. СРСР.

ЩЕ ПРО ПАЛЕННЯ КНИГ.

І на Пітіґрілія прийшла черга.

У звязку зі спаленням у Берліні та інших німецьких містах книжок понайбільше німецько-жидівських авторів „Фосіше Цайтунг" пише, що не лише за кордоном, а також і в Німеччині пояснють цей вчинок проти духа, що не є гідний культурного народу. Тимчасом треба взяти під увагу, що молодь поступила тут спонтанічно. Студенти при паленні не кермувалися бажанням нищити культурні здобутки. Це був наче символічний вчинок, як напр. той, коли Лютер святочно спалив папську булю. Палення не заторкнуло приватних або наукових бібліотек. Маси книжок, жертвовано на спалення з випозичалень. Нікому не зашкодить, коли в тих бібліотеках не зможе вже найти Пітіґрілія або подібного такого письменника. Не взяли книжок „на індекс", поодинокі люди можуть собі читати, що хто хоче.

КОНФЕРЕНЦІЯ ПРИВ. АЕРОНАВТИЧНОГО ПРАВА.

РИМ, 16. V. ПАТ. У присутності дипльоматичного корпусу та делеґатів 43 країн міністр летунства Бальбо отворив третю міжнародню конференцію приватного аеронавтичного права. На денному порядку нарад є проєкти законів, що торкаються заняття та забезпеки летунських апаратів і відповідальности за шкоди, заподіяні на землі летунськими апаратами.

—o—

У СПРАВІ МИРА ГОВОРИТИМЕ РУЗВЕЛЬТ І ГІТЛЄР.

Льондонські часописи повідомляють із Нюйорку, що президент Рузвельт зложить у середу важну заяву в справі европейського мира. Тією заявою хоче Рузвельт допомогти праці розбройної конференції та вможливити успішний вислід світової господарської конференції. Зачувати, що Рузвельт виразно ствердить, що уряд Зл. Держав зірве торговельні взаємини з войовничими державами. Замітне, що Рузвельт вибрав для своєї заяви тойже день, у якому Гітлер в імені Німеччини говоритиме про розброєння.

—o—

МІЖНАРОДНЯ ФЕДЕРАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ СОЮЗІВ.

ПАРИЖ, 16. V. ПАТ. Міжнародня федерація професійних союзів у комунікаті повідомляє, що відновила правильну діяльність, яку були припинили у звязку з положенням у Німеччині. Президія федерації збирається в Парижі 17. і 18. травня вперше від перенесення осідку з Берліна до Парижа. У зборах візьмуть участь представники В. Британії, Данії, Франції, Бельгії, ЧСР і делеґат міжнародньої федерації службовців. Комунікат підкреслює політичний характер заповідженої конференції м. і. так: Федерація зробила вибір між демократичними концепціями, що є титулом величини Европи та ґльорифікацією насилля, що вело стільки разів европейську історію до упадку, заявляючися за демократією, а в наслідках за миром. Від коли Гітлер станув при владі, живемо в часах, в яких міжнародні трактати вважають свистками паперу, а обовязуючий закон, конечна основа співжиття народів є найповажніше загрожена.

Президія федерації радитиме над меморандумом, який зложить світовій господарській конференції. Радитиме і над розброєнням.

—o—

ҐАНДІЄМУ НЕ ГРОЗИТЬ НЕБЕЗПЕКА.

Льондонські часописи повідомляють, що 15. травня вполудне минуло вісім днів, як Ґанді почав голодівку. Стан його останніми часами поправляється. Він дуже ослаб, та його життю не грозить безпосередня небезпека.

—o—

ВИВЕЗЛИ ПАРТІЙНЕ МАЙНО.

Німецькі соціялісти, як зачувати, вивезли більшу частину партійного майна до Швеції та віддали в депозит шведській соціялістичній партії.

Смерть Миколи Хвильового.

Через Москву і чужинну пресу приходить звістка, що в Харкові помер Микола Хвильовий. Це один із головних представників української радянської літератури, один із найбільше творчих і оригінальних наших післявоєнних письменників, що не вичерпав свого таланту і міг дати ще не один цінний твір. Причина смерти невідома. Хвильовий помер молодо у 40 р. життя.

Народився він у 1893 р., із робітничої рідні, з походження — росіянин. Хвильовий — псевдонім, справжнього його прізвища не знаємо. Ось важніші його твори, що появились окремими збірками: „Злочин" (оповідання), „Осінь" і „Сині етюди" (опов.), що ввійшли згодом до повної збірки, виданої у 1928-9 р.; поезії: „Молодість" і „Досвітні симфонії": критично-полемічні студії: „Думки проти течії" (1926) та „Соціольоґічний еквівалент" (1927), „Вальдшнепи" роман (1927); оповідання: „Мати", „Наречені" (1929), „Із Варіної біоґрафії" (1929), „Барвінківському районy" (Із бльокноту кореспондента) (1930), „Іван Іванович" опов. (1930), „Електричний вік" (поема), „Старі поезії" (1931).

У 1925-7 р. Хвильовий належав до національної опозиції т. зв. шумскістів, згодом під натиском мусів зложити прилюдне каяття, в якому жалував своїх „ухилів".

—o—

Еміґраційні справи.

Важне для людей, що вертають з Південної Америки.

Звертаємо увагу реемігрантам, що вертаються з Арґентини, щоби при закупні корабельної карти домагалися видачі залізничого білету до тої місцевости, яка є подана на відтинку корабельної карти. Часто бували випадки, що дрібні корабельні аґенції не вважаючи на заплату за залізничу карту нпр. до Львова, Перемишля видають білети лише до Варшави і реемірґанти опиняються у безвихідному положенні.

В справі виїзду до кольонії Еспіріто Санто (Бразилія.)

У звязку з обновою кольонізації в Еспіріто Санто слід зазначити, що умовини принимання родин на кольонію є тепер лекші і дешевші, бо задаток на землю коштує 500 зол. (раніше 2.000 зол.), на прожиток у перших місяцях треба мати 350 зол., а корабельна карта коштує тепер 667.50 зол. для осіб понище 10 років.

В справі ґарантійних листів зі Злучених Держав Півн. Ам.

Ґарантійні листи видані в 1932 р. є неважні і слід постаратися за нові. Без цього виїзд є неможливий. Найближчий транспорт еміґрантів до Злучених Держав відійде з Варшави дня 30. травня, а корабель з Ґдині відпливе дня 3. червня.

Перед концертом Любки і Христі Колессів.

Писати про нашу відому піяністку Любку Колессу якінебудь рекламові замітки зовсім зайве. Любка Колесса, що саме тепер є на великім турне у Портуґалії вже першорядна піяністка, міжнародного значіння, про що свідчить хочаб факт, що анґажували її до симфонічних концертів майже всі визначніші диригенти як Фуртвенґлер, Абендрот, Блех, Клайбер, Геслін, Кравс, Конрат, Менґельберг і чимало інших.

Слідами своєї славної сестри йде і молодша Христя віольончелістка, яка нині вже має теж чимале світове імя. Та у нас вона ще невідома і тому треба познайомити читачів з повними найвищих похвал захоплення голосами чужої преси, з яких можна би зложити цілу книжку. Передаємо лише виїмки з різних статтей про мистецтво нашої молоденької челістки.

Allgemeine Musikzeitung *Берлін, 28. II. 1930.*

На полі віольончельового мистецтва зробила сензацію гра 13-літньої Христі Колесси, сестри такої шанованої у нас піяністки Любки. Та маленька музикантка з крови і кости, яка ледви що переросла свій інструмент, виявляє вже подиву гідне знання пальцевої і смичкової техніки і так горячо бажаний усіми челістами гарний тон, та незвичайне у тому віці багацтво духово-музичного життя ритмічної енерґії і ґраціозного ведення лінії...

(Dr. Fritz Brust).

Deutsche Allg. Zeitung *Берлін, 28. II. 1930.* (Schliepe)

Одною з найбільших несподіванок тогорічного сезону був виступ 13-літньої Христі Колесси. Те, як вона опановує свій інструмент, вводить слухачів у найбільший подив. Маємо враження немов би для неї не істнували ніякі технічні трудноші.

Kieler Zeitung (Paul Becker).

„Концерт Христі К. був подією, після якої слухачі не могли вийти з подиву і захвату...

Bremer Nachrichten (Dr. Weissenborn).

Христя К. грала з таким чаром і з такою легкістю потягнення смичка, з такою безприкладною глибиною закохання і з таким зрозумінням, що слухач стоїть у подиві, як перед чудом...

Königsberger Allg. Zeitung (ob.).

Христі К. чарівний, ніжно-дівочо розквітлий талант надав тому вечорові зворушливої святочности.

Neue Züricher Zeitung.

Христя К. грала концерт Гайдна просто з мистецьким опануванням.

General Anzeiger (Aachen).

Радісну найбільше виїмкову несподіванку зробила нам своєю чудовою грою мила поява 13-літньої Христі К., сестри славної у нас піяністки Любки...

Freie Pesse (Віденъ) (o.)

Головне зацікавлення зосередилося очевидно на молоденькій солістці Христі К. Ледви 13-літня дівчинка грала Концерт Гайдна з незвичайною технічною справністю... Тому небуденному талантові легко ворожити велике майбутнє...

Gotha 25. X. 1930.

Недільний концерт Муз. Т-ва стягнув, не зважаючи на дощ, масу слухачів; виступали на ньому дві артистки, яких слава лунає у цілому музичному світі. Прийшли ми сподіваючись багато та те, що ми чули перейшло всі наші сподівання. Це було скінчене понад усі похвали високе мистецтво. У хроніці Т-ва імена Христі і Любки К. займуть одно з перших місць.

Coburger Tageblat.

Знаючи велике піяністичне мистецтво старшої сестри Любки були ми самозрозуміло цікаві на ту „чудесну дитину". Христя К. має подиву гідний талант.

Frankfurter Zeitung. 18. XII. 1932.

Молода віольончелістка визначається вродженою первісною музикальністю і то специфічно жіночою — удухотвореною. Прямо чаруючо цизелює вона барокову сонату Льокателлія та дрібні кусники Поппера.

N. Manheiner Zeitung 9. XII. 1932.

Відтак прийшла головна подія вечора: Христя К грала Концерт Гайдна. Повні захоплення оплески були сильним виразником побажання якнайскорше почути артистку вдруге.

—o—

НОВИНКИ

— **Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ҐРЕСЯКА** перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, ІІ. сходи, І. пов. Приймає замовлення по 40 проц. дешевше на мужеські убрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 1615 15-20

— **Футра** жіночі і мужеські на замовлення з власних матеріялів і інші кушнірські роботи виконує Юліян Глушевський, Коперника 16, тел. 54-46. **Ціни низькі;** приймає футра на перехів літом. 9—?

— **Новий „косцюлок". У селі** Бонишин, пов. Золочів, викінчують будову нового костела.

— **„Хай горить!"** В містечку Щуровичах радехівського пов., що тільки недавно почало активне громадянське життя, підпалив хтось якраз в ночі, коли свідома молодь цього містечка поїхала на свято „У. М. Х.", домівку читальні „Просвіти". На місце пожежі приїхали міська сикавка, яка замісць рятувати читальняний будинок, почала „забезпечувати" сусідні будівлі від вогню і домівка, де концентрується все українське життя, булаб згоріла, якби не „Сокіл" з сусіднього села Сморжева. Соколи кинулися у вогонь і через годину зліквідували його при помочі сикавки зовсім, так, що жертвою вогню впав тільки дах будинку. Та цікаве одно: місцеві „стшельци" намагалися увесь час перешкаджати соколам в гашенні вогню і намагалися перегнати сикавку „забезпечувати" сусідні будинки, а коли ці заявили, що читальня перша, один з їх „дзялачи", Петро Міхальчевський, накричав: „Най шляк трафить читальню! Най згорить!" На цю подію є свідки, а цікаво, чи не кидає вона деякого світла на цей загадковий вогонь, якого причин досі не виявлено? (а)

— **Як це назвати?** В с. Острові біля Белза відбувалася мин. тижня візитація перемиського епископа Коциловського. На стацію проти нього вийшли дві процесії — з місцевої церкви й костела, причому в останній був відділ „стшельців", які ввесь час нахвалювалися, що не дозволять епископові піти до церкви доти, доки він не відвідає костела. І справді, коли епископ висів з вагону, „стшельци" пропхалися крізь нарід до нього, відмежували його кордоном, та намагалися цілий похот повести дорогою до костела. Та еп. Коциловський зміркував, до чого йде і різко повернув до церкви, — а „стшельци" хоч не хоч мусіли його відвести аж туди. І тут почалося: Як тільки епископ увійшов в церкву, вони почали викрикати, а що місцевий душпастир на своє лихо позичив спеціяльно на це свято фотель і великий килим з костела, стшельци почали верещати „віддай фотель, оддай диван!" і дійшло до того, що епископ в ризах піднявся з фотелю та наказав його віддати хуліганам. Тоді „герої" взяли його на плечі і затягнувши таки під церквою „Не дами земі" відійшли. Щобільше, коли еп. хотів опісля відвідати костел, не найшов в ньому ні живої душі, помолився тільки і вийшов. Подія викликала в околиці зрозуміле обурення. (а)

— **Про загадочний замах на ендецького діяча** приносить польська преса такі подробиці: В Березові за Сяном уладила минулої неділі польська народова ендецька партія віче, після якого місцевий парох кс. Дуткевич приймав кількох партійних діячів вечерою. Коли два з них, нотаріяльний кандидат Ян Худзік і майор Влад. Овоц вертали пізно в ночі до дому, хтось стрілив з рушниці і Худзік, поцілений шротом в потилицю, упав трупом на землю. Його товариша майора Овоца ранило кільканацять шротів і його в тяжкому стані відставили до шпиталю в Сяноці. Слідство ствердило, що замах був спрямований проти Овоца і Худзік упав тільки припадково його жертвою. Оба вели приватне бюро правних порад. Худзік був мужем довіря народової партії, а Овоц повітовим секретарем тоїж партії. Колись був особистим секретарем ендецького ідеольога Романа Дмовського. Підкладом замаху була, як здогадуються, особиста пімста.

— **Знижка почтової оплати,** про яку заповідається від довшого часу, зводиться до того, що з днем 1. червня ц. р. почтова оплата за лист до 25 сот. в краєвому обороті залишиться та сама, тільки за лист до 250 гр. обнижено оплату із 60 сотиків на 45 сот. Крім того буде обовязувати знижка оплат за доручування почтових пачок на 10 сот. при кожній ставці.

— **Зміни в радіо.** Радіо в Польщі в літньому часі надаватиме програми щодня від год. 7. рано. В цьому часі надаватиме сигнал часу, 10 хвилин руханки, цікаві вістки зі світа, метеорольогічний комунікат, спротові вістки та 20 хв. легкої музики з грамофонових плит. У ранішній програмі буде теж 5-хвилинна весела авдиція. Господині дому найдуть також у ранішній програмі свій куток. Будуть це ріжні господарські приписи, які торкатимуться тих справ, що рано найбільше займають їх, отже що й як варити, як купувати і т. д. Ранішні авдиції почнуться около половини червня.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Власними силами.

В гарно прибраних кімнатах Центро-Союзу відбувається вистава рідного промислу...

Рідного промислу!?...

Чи я сплю, чи маячу?... Отже ні! Рідного промислу і то без лапок і то зовсім серіозно!...

— Ми, пане добродію, нарід селянський і до купецтва та промислу не маємо ніякого хисту.

Так говорив мені свого часу один знавець української психіки, а я потакував. Раз, що то було ще „свого часу", а два, що я не був і не є знавцем української психіки.

А та психіка видно дуже складна і химерна, коли навіть знавець помилився.

Доказом цього — вистава рідного промислу.

Колиб відносини в Галичині були більше чорно-жовті, то ледви чи малиб ми хоч половину цих рідних фабрикатів. Ще кооперативних — може, але приватних — напевно ні. Адже панове фабриканти булиб нині авскультантами, адюнктами, десь-котрийсь навіть радником, чи секретарем, а фабрикацію лишилиб і на дальші десятьліття іншим народам.

Але відкинені подання і відмовлені авдієнції не могли не вплинути на людську психіку.

А вислід: Кілька просторих кімнат, заповнених виробами рідного промислу.

Нема там ще всього, точніше беручи є тільки дещо, але є одно, що заповнює кожний кутик. Це надія, що недалекий той час, коли буде все.

Ходжу по виставі, оглядаю і дивуюся.

Оглядаю, бо є що, а дивуюся, бо мало відвідувачів. Не знаю, чи люди не йдуть тому, що це рідний промисл, чи тому, що вільний вступ. Може одно і друге, а може я на таку годину трапив.

А може люди кажуть:

— Пощо нам оглядати муштарду „Міку", пасту „Елеґант", цукорки „Фортуна", мило „Центросоюза", чи цикорію „Луна", коли ми й так про них знаємо. Нехай нам покажуть щось, чого ми ще не бачили!

В такому разі тяжка справа. Хіба би хтось виставив печений лід, куряче молоко, або... нашу віру у власні сили.

Галактіон Чіпка.

— **Учень жид убив свого товариша українця.** Як повідомляє черновецький „Час", між учнем IV. державної ґімназії в Чернівцях Івасюком і його товаришем жидівської народности прийшло до сварки. Розярений жид розпоров українцеві ножиком живіт. Наслідком рани українець умер у муках на другий день.

— **Нещастя на гладкій дорозі.** Військовий вантажний самохід, що відбував 16. ц. м. вправи у їзді на вул. Янівській, наїхав на скруті біля вул. Святохресної на гурток людей, що вийшли з поблизького костела. Під колеса самоходу, на якому їхало кільканацять вояків, дісталася 22-літна студентка прав Олена Курдзелівна, якій відломило одну ногу в коліні, а другу тяжко потовкло. Нещасну в безнадійному стані відставлено до шпиталю.

— **Фільмування Адрії.** Фільмове німецьке підприємство УФА робить знимки на югославянській Рівієрі. Оператор м. і. поробив із літака знимки Спліту й околиці та дбайливі знимки акваріюма. УФА дало роботу теж югославянським рибалкам, які щодня ловлять ріжні породи риб і приносять їх до акваріюма для знимок. Опісля УФА фільмуватиме життя на морському дні, життя югославянських рибалок, ловлю ріжних родів риб, губок і коралів.

— **Самоходова катастрофа.** Під Франкфуртом н. М. склалася самоходова катастрофа, в якій згинуло двох ґітлерівських штурмовиків, а 7 потерпіло тяжкі рани. Штурмовики вертали з нічних вправ. Наслідком пожежі самоходу штурмовики почали вискакувати підчас їзди, причому кількох дісталося під колеса. Опісля вілорвався від авта причіпний віз, розбиваючись об дерево і це спричинило дальші жертви людьми.

— **Учительська Громада в Стрию** уладжує підготовний курс до вступного іспиту до І. кл. нової ґімназії (давньої 3 кл.). Зголошуватися якнайскорше в Дирекції української учит. семинарії (Українська Бурса). — **Виділ.**

— **Швейк в українськім перекладі.** В рецензії на український переклад трьох томів „Швейка" у вчорашньому (124) числі „Діла" вкралася одна суттєва друкарська помилка. Має бути: „(Переклад) віддає наскрізь духа оригіналу **не затрачуючи** українських ознак". (Помилково зложено: „не зазначуючи").

—o—

Із судової салі.

ЗА ВБИВСТВО ПОЛІЦІЯНТА.

Дня 27. листопада 1932 р. невідомі винуватці вбили на подвірю Народнього Дому в Могильницї, в часі вечерниць, тамошнього постерункового Антона Романовського, що прийшов на забаву і мав сварку з її учасниками. Як обвинувачених за те вбивство арештували слідуючого дня двох братів Григорія і Антона Хомів, а по кількамісячнім слідстві обвинуватили їх у провині з арт. 240. Розправа відбулася 12. травня ц. р. перед окружним судом в Чорткові. Обвинувачені виказали на розправі, що хоча були учасниками забави, а навіть мали сварку з небіщиком на подвірю Народнього Дому, то проте до вбивства Романовського нічим не причинились. По переведенія розправі і переслуханю свідків події трибунал звільнив обох обвинувачених від вини і кари. Обвинувачених боронили адвокати д-р Володимир Електорович і д-р Антін Ґравіцький. На розправі відчитано між іншим лист небіщика з 31. жовтня 1932 р., писаний до його брата, управителя школи, в якому казалося про відносини зі селянами.

З кіна.

КІНО „ПАЛЯС": *„БЕЙБІ"*.

Фільма відомого чеського режисера К. Лямача з зіркою чеського екрану, нині відомою в усьому світі Анні Ондрою. Ондра вміє мімікою, жестами і своєрідною наївністю малого збиточника викликувати щирий гумор. Фільма дає образ життя у пансіоні; інтриґа, основана на дотепнім „кві про кво", що нагадує париські водевілі. Чимало дрібних моментів штудерно придуманих; танці повні ґраціі. Актори у характеристичних ролях дуже добре підібрані

☦ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ЛЕВ ГНАТИШАК, б. директор української державної ґімназії в Золочеві, помер на Запоріжжу на Вел. Україні в травні 1933 р., проживши 58 літ. Виїхав на Наддніпрянську Україну в 1919 році, помер тепер серед надзвичайно важких, у ближчих подробицях невідомих обставинах. У Золочівщині, Коломийщині і Брідщині залишив по собі память першорядного педаґоґа і культурно-громадського діяча. Залишив вдову на Наддніпр. Україні і сина, д-ра Миколу, професора Малої Семинарії у Львові В. Й. П.

—o—

Дописи.

КАЛУШИНА.

Заборона калуського староства. Масово основані в повіті Кружки „Рідної Школи" почали свою діяльність улаштуванням всякого роду імпрез, з яких дохід призначувано на потреби „Р. Ш.", зокрема в останньому часі на придбання фондів до осування діточих садків. У місцевостях, де минулого року істнували діточі садки, брала в імпрезах участь дошкільна молодь, виконуючи ріжного роду вправи, пісні, декламації і т. п. Одначе в останньому часі повітове староство заборонило Кружкам уживати дітей (дошкільних) до всякого роду імпрез, мотивуючи це тим, що згідно з новим законом можуть улаштовувати імпрези тільки члени Т-ва. А що дітвора ними не може бути, то всякі пописи дітвори в Кружках „Р. Ш." не дозволені. Подаємо це під увагу Парляментарній Репрезентації і просимо відповідної інтервенції, тимпаче, що небавком діточі садки в повіті можуть стрінутися з подібною забороною.

Свято У. М. Х. на провінції. Заледви прогомоніло Свято У. М. Х., що так величаво відбулося у Львові, а вже наші громади перевели його дуже торжественно також у себе дома. Одначе там, де громади плянували звеличати це свято походом молоді з процесією, калуське староство не дозволило на ніякі походи. Староство лише остільки пішло на уступку, що дозволило на похід, але... на площі довкола церкви. Це подаємо в альбом усім нашим загорілим націоналістам, які і в нашому повіті не жалували часу і труду, аби тільки розбити організацію поїздки молоді до Львова.

—o—

Кутоκ мови.

Замісць: обава (поль.), треба: **страх, острах, побоювання, небезпека.**

Зам.: обида (рос.), треба: **образа, кривда;** зам.: обидливий — **образливий, кривдливий.**

Зам.: луч (рос.), треба: **промінь.**

Зам.: одушевлення, одушевлений (рос.), треба: **захоплення, захват, порив, захоплений.**

Зам. попирати (поль.) просьбу, кандидатуру, людину, треба: **підтримувати, допомогати;** „поперти" має в нас значіння: наперти, натиснути; (нпр.: Козаки поперли на ворога), побігти, помчати (нпр.: Як почув це цигак, попре до дому), потягти (нпр.: Шуляк попер курча).

Зам.: пращати, пращання, треба: **прощати, попрощати, прощання;** на В. Україні кажуть тільки: попрощатися з ким, замісць галицького: попрощати кого.

СПОРТ.

ЛЬВІВ. СТЕП — РУХ 7:1 (5:1).

Змагання за мистецтво Ц-кляси, які Степ вирішив певно у свою користь. Ворота для української дружини стрілили: Ваха 3, Грицай 2, Груха 2.

МОСТИСЬКА. СКАЛА — РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ Ц-КЛЯСИ 7:1 (2:0).

У. С. Т. „Скала" в Мостиськах розіграла в мин. неділю мячеві змагання з репрезентацією Ц-клясових дружин того міста (Ж. К. С. „Ютшенка" і Г. К. С. „Чувай"), яку перемогла високоцифрово, бо 7:1. Дружина Скали мала ввесь час помітну перевагу і була у всіх своїх частинах вирівняна, допускаючи противника ледви до кількох випадів. Скала є найповажнішим кандидатом на мистця Ц-кляси в перемиській окрузі і треба їй побажати, аби те мистецтво вкінці здобула. Ворота для української дружини стрілили: Лебедович 3, Ланиця, Лукасевич, Солтис і Козак.

САМБІР. ДНІСТЕР — МЛОТ 5:0 (2:0).

В неділю 14. ц. м. відбулися у Самборі мячеві змагання за мистецтво Ц-кляси між дружинами Дністра і Млота. Перевагу мав увесь час Дністер, граючи дуже амбітно, тому справедливо заслужив собі на такий гарний вислід. Суддя п. Вісньовський зі Стрия справедливий.

ЗАКІНЧЕННЯ ДУЖАНЬ.

В понеділок 15. ц. м. закінчився у Львові міжнародній турнір атлетів, у якому брало участь понад двацять змагунів. До фіналу дійшло шістьох найкращих атлетів: Грабовський, Кварінні, Кравзер, Чая, Білевич і Келер. Відплав силач тої міри, що Пошоф, який перед кількома роками поділив першу нагороду зі Штекером.

Хід фінальних дужань такий: Кварінні поклав у 35. мін. Чаю по тяжкій боротьбі, в якій мадяр мав перевагу; Грабовський присилував Кравзера своїм страшним нельсоном до того, що він вкінці піддався (34. мін.); в останній парі дня Білевич стрінувся з Келером, якого поклав уже в 17 мін. рулядою з подвійного нельсона.

Після того судді роздали нагороди переможцям: першу нагороду в сумі 1.500 зол. дістав Грабовський, другу (1.000) і третю (750 зол.) стягнено разом і розділено по половині як другу між Кварінієм та Кравзером, третю в сумі 500 зол. дістав Чая, четверту в сумі 300 зол. Білевич.

БІЛЕВИЧ ГОСТЕМ НАШОЇ РЕДАКЦІЇ.

Український змагун Борис Білевич, що так гарно й достойно заступав українські національні барви у львівському міжнародньому турнірі силачів, зєднавши собі горячі симпатії всієї без винятку спортової публики Львова, прийшов учора на прощання з нашим містом до Редакції „Діла" в товаристві змагуна Королевського. З розмови з нашими симпатичними гістьми довідались ми м. ін., що всіх учасників львівського турніру прибила сильно нагла смерть баварського силача Урбаха, безпосередньо після його зустрічі на рінґу зі Штекером. Цю справу розслідже тепер делегат Міжнародного Союзу Атлетів, відомий віденський змагун Каван. Після ненадійної смерти Урбаха всі атлети піддалися спеціяльним лікарським оглядинам, які виявили, що майже всі вони дістають згодом розширення серця. З оглянених у Львові найздоровіше серце має Білевич. У дальшому оба наші гості висказувалися дуже гарно про спортове вироблення львівської публики, якій, як вони казали, подобаються тільки силачі, що борються по джентельменськи, без уваги на те, до якої національности вони себе причисляють. На прощання заповів нам п. Білевич, що ниток, навязаних з нами, він не зірве і буде подавати нам постійно вістки про свої дальші виступи у світі. Зі Львова виїхав п. Білевич на великі міжнародні дужання до Берліна, які там саме починаються. Бажаємо нашому молодому змагунові і надалі якнайкращих успіхів на цирковій арені!

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Ілько Борщак: ШЕВЧЕНКО У ФРАНЦІЇ, нарис із історії французько-українських взаємин. У Львові 1933. Видання Наук. Т-ва ім. Шевченка. Праці комісії Шевченкознавства. Випуск II. Форм. 8°. Стор. 66.

Ілько Борщак: МАЗЕПА — ЛЮДИНА Й ІСТОРИЧНИЙ ДІЯЧ; Микола Андрусяк: ЗВЯЗКИ МАЗЕПИ З СТАНИСЛАВОМ ЛЕЩИНСЬКИМ І КАРЛОМ XII. Записки Наукового Т-ва ім. Шевченка том CLII. випуск I. Львів 1933. Стор. 61. Форм. 8°.

Володимир Дорошенко: ҐЕТЕ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ, ПЕРЕСПІВАХ ТА НАСЛІДУВАННЯХ. Матеріяли до Української Бібліографії, видає Бібліографічна Комісія Н. Т. ім. Ш. Львів, 1932. Стор. 12. Форм. 8°.

Д. Кобець: НАД БЕЗОДНЕЮ. Хроніка великої драми. II. т. Земля дрижить. В-во „Родина", Львів 1933 ст. 99.

Л. Редкевич: ДЖЕРЕЛО ЗОЛОТА. 300 рад і вказівок як заробляти гроші на виробі дешевих і покупних товарів. Львів 1933. В-во „Родина" ст. 134.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 17. травня год. 7.30 веч. „Викрадена наречена".

Четвер, 18. травня, год. 7.30 веч. „Викрадена наречена".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 17. травня год. 7.30 веч. „Фройлайн Доктор" (вистава закуплена).

Четвер, 18. травня год. 7.30 веч. „Фройлайн Доктор".

Спортовий Цирк, вул. Пелчинська (біля Тенісового Т-ва) виступи міжнародніх змагунів-атлетів. Початок год. 8.15 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Романс із поручником" (Льоренс Тибет).
АПОЛЬО: „Дівчина з країни бурі" (Дж. Ґейнор).
АТЛЯНТИК: „Під Твою оборону".
КАСІНО: „Нічні суди" (Ван Дайк).
КОЛІСЕЙ: „Скіппи", ревія „Колісей у цвіттю".
КОПЕРНИК: „Син джунглів".
МАРУСЕНЬКА: „Син джунглів".
МІРАЖ: „Людина сміху" (Конрад Файдт).
ПАЛЯС: „Бейбі" (Анні Ондра).
ПАН: „Студент-прошак".
ПАСАЖ: „Пострах Арізони".
ОАЗА: Нечинне.
СТИЛЕВЕ: „Тут радіостація" і ревія: „Коли Ксавера хоче кавалїра".
ХИМЕРА: „Распутін" (Конр. Файдт).
УТІХА: „В тіні хмародерів" і ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 17. червня 1933.

Кенігсберг (217,1) 18.25 Спів, **Мор. Острава** (263,8) 10.10 Військ. орхестра, 18.40 Літочі пісні, 19.30 Нар. музика; **Братислава** (279,3) 12.30 Концерт; **Ляйпціг** (389,6) 15.00 Два фортепяни, 16.00 Авд. для молоді, Нар. пісні; **Сотенс** (403,8) 21.00 Нар. музика, йодлери. **Білород** (429,7) 15.30 Нар. пісні; **Стокгольм** (435,4) 21.30 Спів **Рим** (441,2) 20.45 „Сіберія" оп. Джордана, **Відень** (518,1) 11.30 Квартет, 20.00 Академія в честь Брамса; **Рига** (525) 20.20 Арії та пісні, **Будапешт** (550,5) 17.30 Джез, 18.30 Циг. музика; **Харків** (937,5) 9.00, 15.10 Концерт, 13.50 Літ.-муз. трансм., 18.00 Скрипка, 19.00 Концерт із Української Фільгармонії; **Давентрі** (1554,4) 21.55 „Зигфрид" оп. Вагнера.

Четвер, 18. травня 1933.

Братислава (279,3) 12.30 Концерт; **Копенгаген** (281,2) 20.00 Фінляндський концерт; **Бреслав** (325) 16.10 Весняні пісні, 20.45 „Тангайзер" оп. Вагнера; **Льондон** (356) 14.00 Легка музика, 20.25 „Парсіфаль" оп. Вагнера, **Рим** (441,2) 13.00 Муз. всячина, 17.30 Солісти; **Відень** (518,1) 12.30 Авдиція, хор хлопців, 17.00 Сучасні австр. композитори, 21.00 Симф. орхестра; **Мінхен** (532,9) 14.30 Пісні Шуберта, Мусоргського, Піхлера; **Харків** (937,5) 9.00 Балалайки, мандоліни, 9.30, 15.10, 21.30 Концерт, 13.50 Трубна орхестра, 16.00 Авд., 17.30 Трансм. з театру та балету.

Львівське радіо.

Середа, 17. травня 1933.

12.10, 16.20, 17.00 Грамофон, 15.35 „Петрусь і числа", „Полева цвітка" Андерсена; 16.00 Форт. Концерт 11-літнього Шимоновича; 16.40 Нова Індія; 17.40 Обезпечення умових робітників; 18.00 Фортепян; 18.00 Скрипка, фортепян; 18.50 Коли б я виграв міліон; 19.05 Всячина; 19.20 Рецитації Норвіда; 19.45 Авд.: „Брамсове Реквієм"; 19.55 Трансм. з Відня: „Реквієм" Брамса (орхестра), Спортові вістки; 22.15 Співочий ресіталь (фортепян); 22.35 Есперантські новини; 23.00 Танк. музика.

Четвер, 18. травня 1933.

10.00 День доброї волі; 12.10, 15.30, 17.00 23.20 Грамофон; 12.35 Шк. концерт; 16.00 Про моду; 16.25 Лекція фр. мови; 16.40 Любов до природи, 17.40 Відчит; 18.00 Солісти (музика, спів); 19.00 Літер. фейлетон; 19.15 Всячина; 19.20 „Ті люди" фейл.; 19.45 Авд. в честь Норвіда; 20.40 Трансм. з Варшави: „Щасливої подорожі" оп. Гелеки, Спортові вістки.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Тернопіль. Музичне Т-во ім. Лисенка повідомляє: Концерт проф. Юрія Криха з причини його недуги переложений на день 1. червня ц. р. Концерт Тов. „Боян" і Музичного Т-ва ім. Лисенка — присвячений творчості Бетовена — відбудеться 24. травня ц.р. В програмі м. ін. Ораторія Христос на Оливній горі, увертюра Фіделіо на симфонічну орхестру і концерт на два фортепяни. 1941 1—1

БІРЖА.

ДОЛЯР.

На **львівській** валютовій біржі в год. 10.30 рано Банк Польський платив за доляра 7.52, за англійський фунт 30.00 зол. На неофіціяльній біржі курс доляра хитався від 7.61 до 7.64.

На **варшавській** біржі вівторок приніс деяке хитання в курсі доляра. Рано на міжнародніх біржах доляр виявляв знижкову тенденцію, а вже коло полудня занотували звишку. За доляра платили 7.66. Біржевики передбачують, що доляр піде ще більше вгору. Фунт у девізах на Льондон 30.20, німецька марка в девізах на Берлін 208.

ЗБІЖЕ.

За 100 кг. льоко ст. над. парітас 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця двірська	32·25	32·75
Пшениця збірна	29·25	29·75
Жито одноціле	15·50	15·75
Жито збірне	14·50	15·—
Ячмінь двір. одноцілий	13·25	13·75
Ячмінь на мливо	11·—	11·25
Овес галицький	13·75	14·25
Овес замоклий	9·—	9·50
Кукурудза краєва	14·25	14·75
Бараболя промисл.	2·50	3·—
Фасоля біла	17·—	20·—
Фасоля колірова	14·—	15·—
Фасоля краса (з мішк.)	15·—	16·—
Горох пів-Вікторія	18.—	20·—
Горох полевий	14·—	16·—
Бобик	9·50	10·—
Вика чорна	7·50	8· -
Вика сіра	6·50	7·—
Сіно солодке прасов.	6·50	7·50
Солома прасована	4·50	5·—
Гречка	13·50	14·—
Льон	38·—	40·—
Лубін синій	8·00	8·25
Ріпак озимий	40·—	42·—
Висівки житні	7·25	7·50
Висівки пшеничні	6·75	7·—
Пшоно	27·—	29·—
Просо краєве	17·—	18·—
Макухи льняні	17·—	18·—
Конюшина черв. зв.	70·—	72·—
Мак синій	180·—	190·—
Мак сивий	160·—	170·—

100 кг. льоко Львів	від	до
Пшениця двірська	33·75	34·25
Пшениця збірна	30·75	31·25
Жито одноціле	17·—	17·25
Жито збірне	16·—	16·25
Ячмінь на мливо	12·50	12·75
Овес збірний	10·25	10·75
Мука пшен. люксусова	61·00	61·50
Мука пшен. 65 проц.	46·—	47·—
Мука житня тип уряд.	31·—	31·50
Висівки житні	7·50	7·75
Висівки пшеничні	8·—	8·25
Крупи ячмінні грубші	24·—	26·—
Пшоно ч. 1	37·—	39·—
Пенцак ч. 10	24·—	26·—
Сіно солодке кр. пр.	7·50	8·50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ":

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 16. V.: масло —.—, молоко 19 сот., сметана 90 сот., яйця 3.— зол. Тенденція на масло і молоко знижкова, на яйця удержана.

Присилайте передплату!

ПОДЯКА.

Навіщені горем з приводу ненадійної смерти нашої Мами, Тещі й Бабуні **бл. п. Олександри з Гмитриків Попелевої,** почуваємося до обовязку зложити сердечну подяку всім тим, що виявили нам спочуття й приятельську поміч у найважчих хвилинах нашого життя.

Зокрема дякуємо ВПр. о. Пралатові й Пароховї Куницькому за відправу передпохоронної панахиди та за інавгурацію похоронів, ВПр. о. Шамб. Кишакевичу, Всч. о. Сов. Семчишинові й о. Білинському за відведення тлінних останків на місце вічного спочинку, Хорові Т-ва „Сурма" під проводом Вп. Дир. Охримовича, Хорові Т-ва „Львівський Боян" під орудою Вп. проф. Гриневецького та всім співакам-професіоністам, що прилучилися до тих хорів за прегарний спів.

Щире Спасибі представникам музичних кол, бюровому начальству, товаришам праці, приятелям і знайомим за численну участь в похоронах і всім тим, що устно чи письменно висловили нам своє співчуття.

Вкінці складаємо сердечну подяку Впр. о. Офіціялові Пясецькому за відправу заупокійної Служби Божої.

Зенон Попель, Галя з Попелів, Гнат і Юрій Фіяси.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 шпальти текстові і 8 шпальт оголошеневих.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . . . зол. 0.15
1 „ одношпальтовий надіслане і некрольоги „ 0·40
1 „ „ в тексті і новинках „ 0·48
1 „ „ на першій сторінці . „ 0·55

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні по . . . . зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п. . . . . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·08
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. 380·—
„ „ 1/2 . . . . „ 200·—
„ „ 1/4 . . . . „ 110·—
„ „ 1/8 . . . . „ 60·—
Текстові сторони 50 проц. дорожче.

За редакцію відповідає Олександер Костик — Видає Видавнича Спілка „Діло" — З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.